

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apere Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceane Sibiu, strada Măcelarilor 45.
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Sibiu, 20 Ianuarie, 1896.

Lucruri curioase se întâmplă de un timp încôce în parlamentul magiar.

Cine a urmărit cu atențiune și numai cât de puțin desbaterile din parlamentul nostru când erau la ordinele țilei obiecte asupra cărora diversele partide nu se puteau nici decum înțelege, rămâne uimit, la cele ce s'au petrecut în timpul din urmă cu ocaziunea desbaterii asupra incidentului comitetului suprem Miklos Gyula din Borsod, carele s'a amestecat prea mult în afacerile calei ferate vicinale dela Boldva.

Până când de altădată, opozițiunea provoca furtună contra guvernului din incidente mult mai neînsemnate de astădată a tăcut cu totul și n'a ridicat nici o acuză de corupțiune, de demoralizare etc. contra guvernului.

Până când de altădată ține guvernului predici moralisătoare în toate tonurile și pe toate cordele, de astădată nici un cuvânt n'a ținut, nici vre-un semn de pășare ori nepășare n'a arătat.

Cum se ne explicăm această tăcere. Cum se ne explicăm această liniște observată din partea opozițiunii în cazul de față.

Nu e lucru greu însă a afla explicarea acestei tăceri, a acestei liniște, dacă cugetăm la situațiunea politică dintre guvern și partida lui Apponyi din cauza armistițiului de pace, oferit de acesta guvernului în privința curățenii alegerilor, ca milleniul să nu fie compromisat înaintea străinătății, care armistițiu însă nici azi nu e lucru pe deplin determinat.

Până când „P. N.” dela 29 I. c. din care am scos ideile înșirate mai înainte, află explicarea acestei tăceri în împrejurarea, că însuși opozițiunea s'ar fi spăriat de agitațiunea ce a făcut contra guvernului, prin care agitațiune atât de mult a discreditat parlamentarismul magiar, noi o aflăm cu totul în alte împrejurări și nu în acea spaimă atribuită opozițiunii fără o motiva.

Scim bine cu toții, că armistițiu de pace oferit guvernului din partea

contelui Apponyi încă nu e terminat; scim bine și aceea, că deși contele Apponyi puține șanse de reușită are cu acest armistițiu, dar totuși nefiind acela încă pe deplin rezolvat, nu și-a pierdut încă toată speranța de a ajunge la ore care rezultat cu acela. În principiu a fost primit, și nici detauriile nu le respinge toate guvernul.

Acastă speranță a contelui Apponyi este aceea ce după părerea noastră a produs tăcerea acea uimitoare, această speranță a partidei naționale este ceea ce a produs această liniște în furtuna produsă de afacerea numitului fișpan pentru drumul său de fer.

Până când de altădată opozițiunea ca din senin provoca furtună contra guvernului în parlament, de astădată vedem, că tot acei factori produc cea mai mare liniște tocmai în mijlocul furtunei, căci așa le cer interesele de partid.

Nu va ține mult însă această liniște, ci cu atât mai vehement va erumpe, cu cât se vor împușina tot mai mult șansele de reușită a contelui Apponyi cu ofertul lui de pace.

Pe noi acestea puțin ne interesează. Până când partidele magiare nu se vor interesa în mod binevoitoriu și de soarta noastră, până atunci noi putem privi linișciți la furtunile ce-și descarca una asupra alteia, fie din ori ce cauze, care îi ating numai pe ei.

Nu putem însă trece cu vederea împrejurarea, că de câte ori se descarcă partidele magiare una asupra alteia, din cauze, cari pe noi de loc nu ne privesc, și nu se pot apropria nici decum în vederi unele de altele, ambele se spărie una pe alta cu stafia tendențelor naționaliste a popoarelor nemagiare din patrie.

După ce arată relele produse de opozițiune prin agitațiunile sale contra guvernului în Franța și Italia, etă cu ce spărie „P. N.” pe opoziția magiară din parlament:

„Atât în republica francesă cât și în Italia, stabilitatea guvernamentului, încrederea

în direcțiunea parlamentului și în factorii conducătorii ai vieții de stat, s'a nimicit. Er urmările acesteia au fost, că tendențele centrifugale din societate s'au eliberat, s'au îmbărbătat și cu atac vehement s'au năpustit asupra ideii de stat și asupra instituțiilor statului. Noroc însă, că atât Franța, cât și Italia, sunt state monoglot și uninaționale. Așadar în ambele puterea centrifugală o reprezintă numai ideile revoluționare-sociale. În Franța pe timpul Panamei s'a întâmplat resbelul înfricoșat al anarchismului prin aruncarea de bombe. În Italia după Panamino a urmat revoluțiunea agrară din Sicilia.

La noi în Ungaria însă relațiunile sunt cu mult mai rele, pericolele amenințătoare sunt cu mult mai mari. Noi nu suntem un stat monoglot și uninațional. La noi tendențele centrifugale nu le eshaurează ideea unei revoluțiuni sociale, ci se ascunde o putere distrugătoare mult mai mare în reacțiunea națională.

Neîncrederea ațităată contra guvernamentului magiar, știrbirea autorității parlamentului magiar și compromiterea conținutului moral al ideii de stat magiar încurajă și asmuță totalitatea puterilor distructive, adică revoluțiunea socială și națională contra bunăstării națiunii noastre. Și cine nu observă, că mișcarea lucrătorilor în capitală, revoluțiunea agrară pe Alföld, și acțiunea națională în diferitele puncte ale țării, de atunci pășesc înainte mai acut, de când opozițiunea fără suflet cu suspiciunile și calumniările sale permanente a invitat deadreptul acesti factori distructivi ca să-și desvôle puterea pustiitoare ascunse întrânsii.

Etă, această e urmarea acelui lucru glorios, pe care l' fac în patria această acei censored de moralitate. Nu vrem să fim Casandra vieții noastre publice. Se poate, că vedem întunecat. Dar dacă va urma tot ceea-ce ne arată semnele de până acum astfel va fi bine să se scie înainte, cine sunt acei păcătoși, cu care va avea națiunea să se ratifice trecând răul.”

Va să dăcă, tot cântecul vechiu: la toate relele produse în țară sub actualul sistem de guvernare, tot agitațiunea opozițiunii și naționalitățile sunt de vină. Așa dăce presa guvernamentală.

Er opozițiunea pune toată vina pe guvern și pe naționalități.

Ambele, opozițiune și guvern, însă nu lasă afară pe naționalități din factorii distrugători ai ideii de stat magiar și mai scie D-șeu dintre ce făcători de rele, cari produc atâtea miserii în această patrie comună, de altcum binecuvântată de D-șeu pentru ca toți să putem trăi în pace și liniște într'ênsa.

Noi respingem însă cu toată hotărârea și de astădată imputarea de tendențe centrifugale peste granițele acestui stat. Noi tendențe centrifugale avem numai față de molochul magiarișării, carele vrea să ne nimicească toată cultura națională și individualitatea politică ca națiune de drept recunoscută în acest stat.

În zădar ne arată pe noi naționalitățile partidele magiare una alteia ca pe un cap de Medusă, căci acela nu suntem, dovadă, că încă nici una din ele n'au perit. Va peri însă dinaintea celui cap idea de stat magiar, aceea utopie, care atâtea rele a produs asupra tuturor în această patrie, fără deosebire de naționalitate ori confesiune.

Spariese cu ce vor vrea una pe alta partidele magiare, dar nu sunt îndreptățite a se spăria cu tendențe pe cari noi nu le avem.

Revista politică.

În numărul trecut al diarului nostru am ținut tot la acest loc, că încercările de împăcare între partidele politice din Ungaria, pentru cari a luat inițiativa contele Apponyi, nu vor avea nici un rezultat. Așa s'a și întâmplat. Etă ce scrie organul partidului național „Nemzeti Újság” între altele: „Noi constatăm cu părere de rău, că prim-ministrul a respins dela sine ocaziunea, care, susținându-se poziția partidelor, nu numai că ar fi fost avantajioasă pentru munca parlamentară, ci s'ar fi făcut peste

FOIȚA.

Amintiri dulci din viața de student.

În formă de „Novelă”.

— Dedicată „Ei”. —

(Înceiere.)

Ce invinui grele! Și poate că au și drept, dar pentru mine erau insuportabile; de aceea mă și prezentam câte odată între ei, și le spunem multe, căci multe erau durerile cari le sângerau inima, și ei bieții nu sciau din ce parte le vin. Le spunem cum noi Românii suntem persecutați pe toate terenele; cum ne despăie dușmanul și de drepturile, pe cari le garantează natura unui popor de viață; cum încercăm a intra chiar și în școală, ba și în sanctuarul bisericii, pângărind învătăturile lui Christos, și înlocuindu-le cu altele nouă, contrare acelor. Și pe urmă, cum nouă nu ne este iertat nici a ne plânge, căci ușile temnițelor sunt deschise pentru acei ce strigă, că nedreptate ni se face.

Simțiam în mine puterea de a vorbi o vară întrăgă despre lucrurile acestea dure, cari preocupau mintea și sufletul fiecărui Român, dar „demonul poeziei” al fan-

tasiei” mă răpea, și mă alunga în fundul unei chiliute, unde apoi mă chinuia fără milă ore întregi. Nu-mi puteam explica de loc starea această excepțională în care mă aflam. Nu sciam ce anume are așa o influință pronunțată asupra întregii mele vieți. Sub influința acestui „nu sciu ce” mi-se schimbăse și natura întrăgă, devenisem din om vioiu, vorbăreț, pururea vesel și aplicat spre glume, un om tăcut și urcios. „Nu sciam ce i cauza? Cupido și-a întins arcul fermecat, a cărui pradă eu am căzut! Iubiam și nu sciam! nu, căci „cinis et humus sumus” (Eminescu).

O lună întrăgă am pățit de morbul acesta epidemic, atât de lătit la generația mai tină, pentru care morb știința medicală, încă până acum nu a aflat rețetă.

Într-o zi primise o epistolă dela ea, în care între altele îmi dăce:

„..... îți aduci aminte, că în una „din zile, înainte de plecarea ta, mi ai „promis, că preste vară o să mă cercetezi. „Vei veni la prietenul tău V. . . unde vei „petrece restul vacanței. Te cunosc de „om rezolut, cred, că nici cu această oca- „siune, nu vei dovedi contrariul. Te aștept „cu dor.”

Tu .a.”

Nici când în viața mea nu am dat o importanță din urmă afară mare unei scrisori femeiesci, dar acum, nu sciu cum, par'că și eu aș fi fost în stare se strig deodată cu nemuritoriul Galilei, că „totuși se învârt pământul”, cu toate că de multe ori mă îndoiam, când entusiastul nostru profesor ne vorbea despre acest adevăr.

O noapte plină de basme fermecătoare, o lume de visuri frumoase, nisele zile pline de fericire Dumnezească mi-au trecut într'un moment pe dinainte. Așa cugetam eu atunci:

„Și în farmecul vieții-mi
„Nu sciam, că-i tot aceea
„De te rađimi de o umbră
„Sau de cređi, ce-a ținut femeia.”

(Eminescu.)

Și etă-mă după o lună dela sosirea mea acasă tot pe aceeași cale, atunci posomorit, acum neastăpărat, atunci trenul era fulger, acum abia se mișca. Aș fi voit ca într-o clipă să fiu acolo, unde toate cugetele și dorințele mele se concentrău. De ce? Fiind-că așa voia „Ea”, și e grea porunca, mai ales când aceea vine dela draga . . .

O șuerătură lungă și răgușită, și trenul să opri. M'am dat jos și sfios călcam pă-

mântul, pentru mine sfânt. Ce locuri frumoase, ce ținuturi romantice. O vale, adevărată creațiune poetică a naturii, se întindea dela un cap până la celălalt al comunei. Căstele, ce păreau nise moșnegi trântiți pe brânci de puterea vremilor trecute, erau acoperite de casele țeranilor, dintre cari maiestos se înălțau spre ceru cinci biserici împodobite toate cu semnul învingerii. La capătul din jos al comunei erau scările, loc de predilecție și desfătare în timpul lunilor de vară. Aceste erau arangiate după toate cerințele timpului modern. Promenădi sădite cu diferiți pomi, cari ca nise mândre copile, vecinic priviau în oglinda lacurilor verzi și fără fund. Frământul tainic al frunzelor îți deștepta nise dorinți, ce-ți ardeau inima, er undulațiunile liniștite ale lacurilor, te chemau pentru a te răcori. Raiu pământesc pentru cei favorizați de soarte, pentru mine însă raiu ceresc, locuința îngerului meu.

A doua zi după sosire avu loc revederea. Revedere! cuvânt dulce, pentru două inimi ce se iubesc. Pena mea este prea debilă, lecsiconul graiului meu prea sărac, pentru a pute exprima cu potrivite cuvinte simțimintele celui moment. Cuvintele în exprimarea sentimentelor de multe-ori servesc numai ca pedecă. Ne uitam perduți unul la

măsură de folositoare pentru interesele mari ale Ungariei în astfel de cestiuni, cari se pot deslega numai prin o acțiune comună, basată pe bună înțelegere, dar nici decum prin politica de forță a domniei de partid sau prin forța brută a voturilor. Partidul național nu e vinovat, că baronul Bánffy n'a fost în stare, să se ridice pe acest nivel înalt parlamentar și acum cade totă responsabilitatea exclusiv asupra guvernului. Partidul nostru este de astăzi începând iarăși liber de acel obligo moral, prin care era legat până atunci, până când guvernul n'a respins condițiunile, cari i s'au pus într'un mod cât se poate de neegoistic. După ce s'a făcut această respingere, partidul național va decide într'o procsimă conferință, ce atitudine se ia pe viitor. Noi credem că nu greșim dacă profetăm, că partidul va porni iarăși cea mai energică acțiune politică, totdeauna între marginile legii, atât în cât și afară de parlament, ca să apere drepturile statului și ale cetățenilor săi, periclitate prin arbitriul și corupțiunea actualului guvern. — Va să zică, a venit rândul, ca și o foie de frunte unguerescă să recunoască publice, că drepturile cetățenilor statului acestuia sunt periclitate prin arbitriul și corupțiunea actualului guvern. Dacă cetățenii de naționalitate magiară publică astfel de plângeri revoltătoare, apoi ce ne-a mai rămas, să dăm noi românii, cari suntem de deci de ori mai asupriți decât ei?! Dacă drepturile lor, după „Nemzeti Ujság“, sunt numai periclitate, apoi ale noastre sunt de sigur nimicite și călcate în picioare fără de cea mai mică considerațiune. Oare până când?! ... Nădejdea e la bunul Dumnezeu și în propriile noastre puteri, cari nu s'au sleit și nu se sleiesc cu una cu două!!

* *

În legătură cu cele amintite mai sus comunicăm cetitorilor noștri, că partidul național și-a ținut conferința, care a primit unanim declarația războinică propusă de contele Apponyi. Partidul declară, că de aici înainte va continua activitatea sa opozițională contra sistemului profesat de cabinetul Bánffy „cu cea mai mare energie“, pentru-că prim-ministrul a dat numai o promisiune ipotetică la garanțiile cerute pentru grabnica asigurare a curățeniei și libertății alegerilor parlamentare, făcând dependente dispoziții legislative de împrejurări neclarificate. Declarațiunea partidului motivează acest conclud prin recapitularea declarațiilor cunoscute, cari le-au făcut ministrul Bánffy și contele Apponyi în dietă. Ideia armistițiului parlamen-

tar se prezintă deci ca îngropată și arma de certă încă neîngropată va fi purtată de membrii partidului lui Apponyi încă și cu mai mare furie, ca până acum. Nu sunt prin urmare prospecte îmbucurătoare pentru anul milenar! — Cei ce sunt în suferință să bucure totdeauna, când mai capătă colegi. Pentru noi, românii, mileniul, cu care ocaziune s'ar fi fusionat partidele politice din parlament, ar fi fost o pecetuire a suferințelor, pe cari le îndurăm fără întrerumpere de atâta timp. Și așa scim noi, că n'avem să ne așteptăm la cine scie ce urmări favorabile nouă. Dar totuș ne pare bine, că mai sunt chiar și între magiari oameni, cari ca și noi, nu se bucură de mileniu. Fie, ca numărul acestora să crească și să se înmulțească atât de tare, încât guvernării noastre să fie siliți a da naționalităților asuprite drepturile sfinte, cari li se cuvin!!

* *

Ca să-și facă cineva o idee clară despre putreda situațiune, în care a ajuns viața constituțională din statul nostru, n'are decât să urmărească desbaterile parlamentului ungueresc din zilele din urmă. S'au sfătuit adecă, cu ocazia discuției asupra bugetului, părinții țării, cum se delature corupția funcționarilor etc. Frumos tablou! Deputatul Ugron a făcut o propunere — din incidentul discuției asupra construirii căii ferate dela Bodva, prin care cere, ca prefectii (főispánii) să fie lipsiți de dreptul de a da concesiuni pe teritoriul comitatului lor pentru clădirea de căi ferate. — Să vede treaba, că s'au dovedit casuri, unde cutare prefect s'a lăsat a fi corupt. Ați e săptămâna, de când la inspirația consiliului de ministrii, dep. Csáky a făcut o propunere și mai radicală, ca adecă toți funcționarii publici, chiar și deputații să fie excluși dela astfel de concesiuni. — Să vede deci, că corupția e generală și a străbătut și în parlament! Nu se poate sci încă, căci s'au mai făcut și amendamente, ce rezultat vor avea amintitele propuneri. Noi însă constatăm, că nu prea e frumos tabloul etic, sub care se prezintă publicului mare administrația unguerescă. Să mai să laude apoi ungurii în lumea mare și se mai dică, că n'au și ei o panamă, care încă n'a eșit de tot la ivală, dar poate nu stă mult mai pe jos, ca a Francesilor și a Italie- nilor! E bine, că se dau înșiși în vileag!

* *

Conducătorul partidei așa numite populare, contele Zichy, partidă, care s'a înființat deosebire în scopul, de a lucra, ca legile politice-bi-

sericesci să se revocă și să se supună unei revisii nouă, eventual se nu se mai aplice, în fața svonurilor respândite, că acest partid popular cu o menire foarte justă și sănătoasă s'a discompus, adresează un apel, în care invită pe popor, să țină adunări cât de dese, căci se vor presenta oratori din centru, cari să-l lumineze și să arete nobilul scop, care-l urmărește. — După cele publicate în nrii trecuți, după atitudinea luată de clerul romano-catolic și chiar de papa, nu prea vine, să-i credem nici contelui Zicky, că ar urmări intenții serioase.

* *

Poimâne se încep pertractările pentru înnoirea pactului economic cu Ausria. Spre scopul acesta vor veni ministrii austriaci: contele Baden, de Bilinski, cavalerul de Glanz și contele Ledebur în Pesta.

* *

Foia principelui Bismark, „Hamburger Nachrichten“ din Germania, a publicat cu ocazia zilei natale a împăratului Wilhelm un articol foarte remarcabil. Eă un pasagiu interesant: „Noi n'am fost până acum în poziția, de a aproba toate, câte s'au întâmplat, și ne rezervăm și pentru viitor dreptul de sine înțeles, să ne spunem părerea noastră, chiar și când va devia acesta dela politica oficială; însă în presăra zilei natale a împăratului cu linisce constatăm, că inițiativele monarhului ne îndreptățesc din an în an a spera, că domnia lui va fi pentru imperiul german una d'între cele mai binecuvântate. Dacă avem, să ne plângem astăzi de ceva, este împregiurarea, că după observările, ce le-am făcut, împăratul nu găsește spriginul necesar, la care să poată aștepta pe baza sincerei sale năzuințe. Noi nu disprețuim greutățile, cari se ivesc. Ori cum ar fi, adevărul pretinde, ca într'un articol festiv, care e dedicat monarhului, să recunoștem publice, că poporația cu sentimentul monarhic din Prusia și Germania are impresia, că inițiativa personală a împăratului ar lucra și mai favorabil în conducerea statului, dacă ar găsi pe deplin un drum deschis și n'ar avea, să învingă adeseori rezistență pasivă ministerială și birocratică. Noi exprimăm de aceea dorința ferbinte, ca împăratul să afle în viitor totdeauna consilieri și conlucrători, cari să promoveze și eșecute intențiunile sale nefalsificate.“ — Va să zică, Bismark prin organul său încă recunoșce înțelepciunea împăratului german, o idee, căreia i-am dat și noi espresione la diferite ocaziuni,

pentru că repetăm, un împărat, care cultivă în tinerețe și popor religiositatea adecă iubirea neclintită către biserică și sacralism, trebuie să fie un om foarte cuminte!

* *

Intre pregătirile, cari se fac din partea corpului diplomatic pentru încoronarea părechei imperiale din Rusia, vor fi acelea ale ambasadorului francez, contele Montebello, cele mai grandioase. Ambasadorul a închiriat deja în Moscva două palate, unul pentru membrii misiunii militare și pentru personalul legațiunii, altul exclusiv pentru festivitățile, cari se vor arangia. Fiecare mobilă s'a comandat direct din Paris dela cele mai renumite firme; e proiectat un bal, pentru care s'au emis 1500 de invitații, vor fi mai multe serate strălucite etc. Pentru 14 zile, cât vor ținea sărbătorile s'au cerut pentru un equipag 1200 de ruble. Luxul va fi mare, scumpețea enormă, prin urmare puțin vor fi muritorii, cari vor putea lua parte.

Purtarea francezilor și cu ocazia încoronării țarului rusesc e cât se poate de espicată. Francezii vreau, să arete și cu această ocaziune simpatia lor politică față cu Rusia, dór de s'ar face odată mult dorita alianță. În urma căreia să se poată revanșa asupra germanilor. Nu e vorbă, și asta e o dorință, care însă nu credem, să se poată realiza în curând.

* *

Din Constantinopol i-s'a comunicat diarului englez „Daily News“, că ambasadorul englez și cu primul său dragomam (tălmăcitor) au fost mai în zilele trecute primiți foarte rece din partea Sultanului. Acesta i-au lăsat, să aștepte într'o anticameră frigurosă, unde amândoi s'au cam răcit. Să mai adauge pe lângă acesta, că ambasadorul i-a adus Sultanului un autograf, pe care Sultanul l'a luat cu foarte puțin respect la cunoscință.

În legătură cu aceste sciri, ne vine să credem, că versiunea, care am publicat-o în nrul penultim tot la acest loc, și pe care confirmă și diarul „Indépendance“, despre o alință de ofensivă și defensivă între Turcia și Rusia, începe a deveni verosimilă. Repetăm, că dacă se va adevări acest svon, atunci actul de mare însemnătate și poate avea grele consecințe pentru constelația europeană!

Partea lui Slavici

în

„Crisa „Tribunei““

Sub acest titlu publică „Tribuna“ de ieri Nr. 14 un document foarte interesant relativ la crisa „Tribunei“,

„au trecut, ca visui unei umbre și umbra unui vis“. Fericirea mea a fost numai de o durată efemeră.

— „..... Tote sunt trecătoare, numai amorul meu va dura în veci! Adio! și nu mă uita!“

— „..... Du te și studiază linisnit, amorul meu te va însoți pretutindenea și totdeauna; nu uita însă pe Tulia ta“, și aci o năpădiră lacrimile, cari sunt o dulce satisfacție a unei inimi slabe, dar sincere de femeie.

De atunci au trecut vre-o câteva luni, și eu eram să află la carte. Studiul e mult, viața e monotonă. Eleganța, energia și plasticitatea stilului lui Cicero, ca student nu te distrage aproape de loc; Tacit e prea încurcat, Horaț, care te provoacă să-ți închipuiesci „un trup de om cu cap de cal și acoperit cu pene“ e prea misterios, apoi de clasicii greci nici nu mai amintesc. Aceleași cărți, aceiași dascăli rău voitori, în clasă aceleași mutre, acasă aceeași masă brezdată de mii de tăieturi de ale antecesorilor mei, aceleași scaune, a căror picioare dimpreună cu ale mesei sufer de o strașnică reumă, care le

altul, fără a rosti un singur cuvânt, reverdere ne amuțise pe ambii. Cât era de frumoasă cu părul ei negru și buclat, ochi negri, cari vecinic jucau adumbriți de nisce sprâncene, ce păreau creatura unei măestre mâni de pictor; buze subțiri ca frunza trandafirului și dulci ca fagurul de miere și „întrêga ei faptură, părea ca n' zugrăvitură“!!

Urmăra nisce zile pline de o fericire, scii cum numai poezii își închipuiesc în fantasiile lor cele mai esagerate, și de care eu numai din povești și romane mai aușisem. Dacă ar vorbi nukul cel cu clombele plecate până la pământ din grădina lor, multe, multe ar pute el să spună, din cele petrecute sub ramurii sei. Dar el tace, vecinic tace, e sincer, nu tradă secretele a lor două inimi îmbetate de fericirea efemeră a unui prim amor copilăresc.

Noptea și a lăsat aripile sale binecuvântate asupra întregii naturi, „regina nopții“ își începe cursul său, toți locuitorii s'au aruncat în brațele bătrânului Morfeu, e linisce profundă, totul se pare poezie, numai noi conturbăm această perfectă armonie din natură aproape în fie-care seară, când ne întâlnim sub nukul din grădina lor. Acolo necontur-

bați de nimenea, fără poate de tainicul șopot al frunzelor alinate de un recursor vânt, stătem până târziu și ne spunem multe, multe din durerile și dorințele ce ne preocupau sufletul, în aceea a noastră fantastică etate.

Acuma numai, putui pe deplin înțelege cuvintele poetului, care descriind liniscea unei nopți de vară dăce:

„Dintr'un timp și vântul tace
Satul dorme ca n' mormînt,
Totu-i plin de Duchul sfânt
Linisce n' vîzduch și pace
Pe pământ!“

Numai dorul mai colindă
Dorul tîner și pribeg,
Tainic se nădănesce n' prag
Dor cu dor se se cuprîndă,
Drag cu drag“.

(Coșbuc.)

Un vis frumos era întrêga noastră viață, în care totul era numai farmec și fericire. Până când și mărêta lună, această candelă pribegă se uita din înălțimea ei cu ore-care gelosie la fericirea noastră, și binecuvîntându-ne par'că ne dicea: „iubiți-vă, căci singur reamintirea acestei iubiri va fi sôrele ce va lumina apusul posomorît al zilelor vóstre“.

Plăcut ne surprindea în această stare

de estas, din când în când câte o doină, ce jalnic răsuna din piept de român iubitoriu:

Doină cânt, doină suspin
Tot cu doina mă mai țin
Hai-le-le, doru-le-le.

Sărmanul, îmi gândiam, și el va fi surind, dar nu are cui să-și spună durerile, doina este icóna cea mai perfect fidelă a sufletului românului, este interpretorul cel mai sincer a manifestățiunilor sale sufletesci. Ah! doină, doină, „monument superb și genial“, cât farmec ai în tine. În momente ca acestea îmi dăcăm demulte ori cu Eminescu:

„Și mă mir eu cum de vremea
Să mai trecă se îndură
Când eu stau șoptind cu draga
Măna n' mână, gură n' gură“.

Timpul însă e nemilostiv, și zilele treceau una după alta, er eu pe neașteptate m'am pomenit cu ajuțul lui prima Septembrie la spate Nucul din grădina lor luase forma unui bătrân, lipsit de decórea capului, florile ce ne îmbetau cu parfumul lor și-au pierdut și ele tot farmecul, un dușman neîmpăcat al lor, bruma, le înfrânse totă superbia. Totul se părea a fi într'o fasă de trecere dela mărare la umilire. Zilele cele bune pentru mine

o epistolă alui Ioan Slavici adresată dlui Dr. I. Rațiu, carea însă de și după cuprinsul său ar trebui să fie de natură confidențială, după cum ține „Tribuna“ dl. Rațiu a primit-o nu prin poștă, ci prin o persoană privată, într'un plic, care nici odată n'a fost lipit și pe care adresa e scrisă tot de dlul Slavici, după ce a trecut cine știe prin câte mâni amicale dlui Slavici, și a fost cetită cine știe de câte ori de către foștii redactori ai „Tribunei“ și amicii lor.

Acest document este cel mai important dintre toate câte a publicat până aci „Tribuna“ cu privire la criza sa. Pentru că acesta numai lasă nici o îndoială, că lupta înverșunată ce a erupt în sinul comitetului așa dîs „național“ nu este din partea „escilaților“ o luptă pentru principii, ci este o luptă pentru interese personale ale fugariului Eugen Brote, pentru că „aici în țara acésta“ (adeacă în România. Red.) mai ales astăzi (sub guvernul lui Sturdza. Red.) *representantul „autorizat“ al românilor de peste Carpați e dl Eugen Brote*“ ține dl Slavici, ăr dacă ar observa dl Sturdza și Liga și peste tot românii din România, că dl Eugen Brote, carele singur s'a proclamat pe sine de „representant al „autorizat“ al românilor de peste Carpați“ — nu este mai mult decît un simplu speculant, carele după ce simplă pe alții în necas pentru politica inaugurată de el, părăsesce pe colegii săi și fuge de răspundere, atunci va deveni abandonat de patronii săi de astăzi și avasat la sudorea feței sale, ca alți muritori de talia lui — țicem noi, ceea ce însă pentru Brote et consortes ar fi o mare nenorocire.

În acest scop, dl Slavici, ca să umilească pe dl Dr. Rațiu, carele și după el este „președinte al partidului național român“, și astfel cel mai autorizat reprezentant al românilor din țările coronei ungare“, înainteză pe „omul de încredere“ al lor, T. L. Albini la rangul de Dr. ca să fie într'un rang cu dl Rațiu, după aceea vorbind în plural tot per „noi“ ca un suveran, fi dă o lecțiune strasică, din care are să pricepă, că „Tribuna“ „numai în înțelegere cu „noi“ (adeacă cu ei, verosimil Slavici și Brote. Red.) prin omeni, cari se bucură și de a noastră încredere (ba mai corect: „numai de a noastră“, căci pentru acésta se luptă acum Dr. Lucaciu și soții contra lui Dr. Rațiu. Red.) și cu ajutorul nostru (Ce ajutoriu dela omeni avasati și ei la ajutoriu alora? Red.) se pôte sustinê, — amenințându-l, că vor stărui „cu tôte mijlocele“, (măcar ea se destăinuie la Dr. Rațiu. Red.) ca ea să rămână ca până acum, sub purtarea de grijă a unui om,

amenința în tot momentul cu totală peire. Și aceste tipuri posomorite, cari în tot locul mă însoțesc, stănesc în mine un adânc sentiment de duioșie. Mă simț bine în mijlocul unui întins pustiu, când apoi în mod spontan îmi răsuna ca din fundul pământului în urechi refrenul: „Hai-le-le, doru-le-le“, și atunci mă perd și umblu pribég în lumea dulcilor amintiri.

Tôte momentele odată fericite, mi-se reînprospetă în minte; mă simț bine în acésta lume ideală, până când un sloi rece al realității mă trezesc din lumea iluziilor. Un amic întră la mine și mă întrébă, că am căutat vocabulele din limba grécă? Eu privesc în libelul ce-mi stătea dinainte, în care însă în loc de cuvinte scrisesem instinctiv următorea sentință:

„Femeia e o rață, ce luce când pe-o floare,
Când pe un scaiu de tómnă și 'n veci e schimbătore.“
(Alecsandri.)

Ce bine ar fi, dacă n'ar fi așa!

Sibiu, 1894.

L. T.

„care se bucură și de a „noastră“ încredere“, ba în cel mai rău cas vor plăti ceea ce are dl Dr. Rațiu dreptul de a cere, și vor merge „singuri cum au mai mers, înainte...“ ba la nevoi și în largul lăsat de D-vóstră, — adeacă după ce dl Dr. Rațiu sau disgustat de conjurația pusă la cale de Brote s'ar retrage, sau „mijlocelor“ lui Brote li-ar succede să-l deie jos din fruntea comitetului.

Er acésta lecție potrivită numai în gura unui superior față de subalternii săi, înainte de a o înmăna celui admoniat, o circulăză printre agenții lor de aici, ca ei să știe ce poziție au să iese față cu președintele comitetului național, dacă acela s'ar încumeta să nu se supună ordinului mai înalt.

Aici a ajuns „cestiunea“ națională a „Românilor din țările coronei ungare“ sub conducerea reprezentantului „autorizat“ din București Eugen Brote, căruia 'i-s'a angajat de agent părintele „martir“ Dr. Lucaciu.

Etă scrisorea lui Slavici în întreg cuprinsul ei:

Măgurele, 29 Nov. v 1895.

Stimabile dle Rațiu!

Sunt acum doi ani, când guvernul ungare, printr'un act de violență, a silit pe dl Brote, **omul nostru de încredere**, să se lapede de sarcina de proprietar al „Institutului tipografic“ — am luat înțelegere, ca dl Popa Necșă să primască sarcina acésta, ăr în urmă, după ce-o d-sa a fost nevoit s'o lapede, a primit-o dl Dr. Liviu Albini, tot ca om de încredere al nostru — al tuturor.

Pentru cuvinte, despre cari nu-mi dau semă, d-vóstră ați stărui, ca dl Popa Necșă și în urmă dl Dr. Liviu Albini să subscrie un act, prin care vi-se declară dator cu suma de 19.000 fl. și vă acordă dreptul de a dispune de tipografie și de „Tribuna“, dacă nu vi se va plăti până la un anumit termen acea sumă. *Cei mai apropiați dintre amicii mei stărui* au, ca acest act să nu fie subscris. Eu m'am dus atunci dela București la Sibiu anume spre a îndupleca pe amicii mei să nu mai stărue pentru *nesubscriere*.

Aflu acum, că d-vóstră ați usat de acel act pentru-ca să cereți intervenirea judecătorei ungare în afacerile noastre interne. Nu mă îndoiesc, că veți fi având cuvinte puternice de a o face acésta: îmi iau cu tôte acea voia de a vă încredința, că dl Dr. Liviu Albini e și **aici omul de încredere al nostru**, și de a vă ruga să nu vă puneți în conflict cu noi urmărindu-l judecătoreșce pe d-lui, căci din acest conflict numai dușmanii nostri pot să tragă folos.

D-vóstră sunteți președinte al partidului național român, și astfel cel mai autorizat reprezentant al Românilor din țările coronei ungare; **aici însă, în țera acésta, mai ales astăzi, reprezentantul autorizat al Românilor de peste Carpați e — dl Eugen Brote**: e prea mare răspunderea, pe care o primiți și eu vă rog să nu provocați conflictul.

„Tribuna“ numai în înțelegere cu noi, prin omeni, cari se bucură și de a noastră încredere, și cu ajutorul nostru se pôte sustinê; vom stărui deci cu tôte mijlocele, ca ea să rămână, ca până acum, sub purtarea de grijă a unui om, care se bucură și de a noastră încredere.

În cel mai rău cas vă vom plăti ceea-ce aveți dreptul de a cere și vom merge singuri, cum am mai mers, înainte.

Er în ceea-ce privesc dreptul de a cere e foarte puțin, fiind-că în virtutea actului subscris de domnul Liviu Albini vi-se cuvine numai ceea-ce ați dat, ăr în virtutea unui act subscris de D-vóstră și păstrat aici, adeveratul creditor sunt cei 25 membri ai comitetului, dela care nu aveți procură.

Urmat rău cu stăruință procesul ar fi un scandal rușinos pentru noi toți și păgubitor pentru cauză.

Vă rog deci eu, care trăiesc aici în retragere și în uitare, dar tocmai de aceea văd lucrurile cu ochiu mai liniștit, vă rog cu tótă stăruință, să curmați cêrta.

Să ne înțelegem între noi și fără mijlocirea judecătorilor unguresci și a advocaților, cari rîd în pumni.

În lupte politice, atât de grele ca cea purtată de noi, trebuie neapărat să se ivescă deosebiri de vederi, ba chiar și *conflicte de interese* între tovarășii de luptă: bărbații chibzuți trec însă peste ele și merg împreună, fiind-că știu, că numai împreună pot să înainteze spre scopul comun.

Noi recunoscem că fără de D-Vóstră ni-ar fi foarte greu să ducem lupta înainte: recunoșceți și D-Vóstră, că fără de noi sunteți slabi.

Lupta e, altfel o datorie, și noi ne vom face, după cea mai bună a noastră pricepere, în tôte împregiurările datoriei fie chiar și *sinuri*, ba la nevoi și în largul lăsat de D-Vóstră.

Nu voesc însă să mă împac cu gândul, că tocmai acum ne veți lăsa singuri, ori veți căuta chiar pretexte de a Vă însoți cu cei ce până ieri Vă erau adversari. Îmi fac dar iluziunea, că ne vom înțelege cum atîta timp ne-am înțeles.

Primiți, Vă rog, etc.

Ioan Slavici.

Politică culturală.

Sub titlul acesta diariul partidei populare „Alkotmány“ apreciază din al seu punct de vedere răspunsul, care l'a dat ministrul de culte în afacerea cu confiscarea școlilor confesionale din patria noastră.

E de interes să se cunoscă și vocile magiare în acésta cestiune, și anume vocile diarelor, cari la aparență voiesc să trecă mai ecuitabile față cu naționalitățile din patria noastră.

Etă ce ține diariul „Alkotmány“ în nrul 25 din anul acesta:

Între multe și importante evenimente din sedința de Sămbătă a casei deputaților a eșit foarte mult la ivelă discuțiunea escată în privința prefacerii școlilor în școle de stat.

În legătură cu cunoscutul proiect alui Polonyi pentru prefacerii școlilor în școle de stat, a vorbit și contele Teodor Battyány, carele cu provocare la agitațiunea generală, ce a produs politica bisericească, vede timpul sosit, ca guvernul să nu aștă și mai departe opiniunea publică, ci să facă o declarațiune hotărâtă în cestiunea acésta.

La întrebarea, cum aceea a fost pusă, numai un răspuns hotărît și neîndoelnic s'ar fi putut da. Dl ministru de culte însă nu pentru aceea e ministru liberal, ca să deie răspuns hotărît. Ce e drept a declarat, că nu e amicul ca instrucțiunea poporală să trecă exclusiv în mâinile statului, dar simpatiseză cu aceea, ca școlele populare de stat în mod gradual să se sporască.

La acésta declarațiune a dlui ministru de culte nu mai încapă nici un cuvânt. Astfel îndată, părții prime a acestei declarațiuni nu-i putem da mai mult creșdemânt, decât am dat declarațiunei guvernului, respective declarațiunilor de mai nainte a baronului Bánffy și alui Perczel, a căror eróre cardinală este, că sunt foarte puțin sincere și drepte.

Luăm deci la cunoștință declarațiunea domnului ministru, dar nici noi nu i dăm mai mult creșdemânt, decât i-a dat însuși domnul ministru.

Cealaltă cestiune este înmulțirea școlilor de stat. De deci de ani decurge lupta pentru școle între biserică și stat. Până când acești doi, braț la braț înaintau împreună, nici vorbă nu era despre prefacerii școlilor în școle de stat; căci erau bune școlele populare, poporul își trimetea bucuroși pruncii la aceea, și pe stat nu-l costa nimic. Dar fiind-că școlele steteau în calea liberalismului, s'au pornit pretutindenea tendențele, așa și în patria noastră, ca aceea să trecă în mâna statului. „A cui este școla, aceluia este viitorul“, a fost loșinea, care a condus pe luptătorii în lupta înverșunată. La noi Trefort a promis, că nu va mai ridica școle interconfesionale; br. Eötvös și-a ridicat intervențiunea pentru școlele confesionale; Wlassics însă este de alt principiu.

Nu cutăză să declare, că voiesc se pună școlele în serviciul liberalismului, — ci nu-

mai se le iese din mâinile confesiunilor. Este ceva fructuos, intermediu, gradualis acésta; aduce o grămadă de cuvinte de știință înainte, și cu acestea vrea să-și acopere cugetul neuman, că după dînsul școla nu pentru aceea este, ca să promoveze credința și moralitatea și să lătească știința și cultura, ci ca să crească generațiunea pentru partida liberală, sîmînînd necredința și stupiditatea în inima poporului.

Vielen își neuman cuget este acesta, care în goliciunea lui nu e altceva, decât că acolo, unde poporul nu e magiar, unde slovaci, nemci, sîrbii și români sunt sîraci, acolo nădîd școle interconfesionale. Pe magiar nu-l ating, căci nu cutez. Dar cu celelalte naționalități, mai cu semă dacă sunt sîrace, ușor vom isprăvi. Sécă idee este acésta, care culminează în aceea, că voi ataca pe cel slab și neapărat, căci acesta nu se pôte apăra. Esperanța de a cede asemenea, ce am conceput deja pe terenul sîracilor.

Nu trebuie respectate drepturile naționalităților și a sîracilor, libertatea, religiunea și limba acelora. Respective fiind-că n'avem credință și suntem fără religiune, nici nu putem respecta drepturile altuia; dacă însă va ține cu noi, 'i-le vom recunoște, ăr în cas contrariu 'i-le vom călca în picior, căci nu trebuie să ne temem de împotrivire. Acésta e sistemul, acésta e modul de cugățare carele vrea să acopere plaiurile de sub Carpați cu tôte cetelile școlilor de stat, carele vrea să facă din școla poporală mijloc de cotesire, ca apoi dela acel sîrac slovac, pe care și așa l'a jefuit de dreptul lui constituțional, să-i pótă lua și școla confesională și cu acea și Dumneșul lui. În mâna unui astfel de om vrea să o deie aceea, carele nu cunosc, știe numele nici a părinților, nici a pruncilor, și astfel nu pôte pe prunc nici a-l educa nici a-l plăta în inimă cuvintele adevărului.

Dar cine se-și mai bată capul astăzi pentru suflet și moralitate. Lucrul principal este șovinismul. Să învețe numai pruncul acela ca papagalul, și să știe cât mai bine striga: să trăiescă Kossuth, să trăiescă Wlassics, celelalte sunt lucruri secundare.

După noi, acésta pôte fi politică culturală, pôte fi politică culturală liberală, dar ~~ca ar fi politică culturală magiară corectă~~, acésta negăm cu tótă hotărîrea.

Noutăți.

Biserică nouă în Ierusalim. Msgrul Appodia — după-cum spune „Alkotmány“ a depus pîtra fundamentală pentru reedificarea bisericii împărătesci Eudoxia. După-cum se știe, acésta biserică a fost zidită pe locul unde a fost ucis cu petri primul martir al creștinismului mucenicul Stefan. Înainte de asta cu deice ani dominicanii francezi au fost cumpărat locul și au desăvîrit părțile astrucate ale vechii biserici, cu care ocaziune au aflat multe picturi și mozaicuri interesante, precum și unele inscripțiuni, cari dau unele deslușiri sigure asupra menițiunei vechiului monument al creștinismului. Noua biserică va fi ridicată pe fundamentul solid a celei vechi, fundament scos de sub rui-nelul timpului.

Dare pe burlaci. Precum se anunță din Belgrad, 25 de deputați au înaintat camerei sîrbesci un proiect de lege unic în felul seu. Tot bărbatul sîrb, carele a trecut preste 30 de ani și nu s'a însurat, e datoriu a solvi până la etatea sa de 56 ani dublu darea capului. Bărbaților vîduvi, cari și-au pierdut soțiile în etatea după 30 de ani li-se permite timp de 5 ani, ca din nou să se căsătorească. Dacă în timpul acesta nu se însoră, se consideră de burlaci. Motivarea culminează în aceea, că trebuie sporită rasa sîrbescă. Originala idee a produs multă ilaritate în Sîrbia. Vestalinelă bătrîne însă nici decum nu o au aflat comică.

N'au strica nici la noi o astfel de lege.

Câne turbat. În comitatele Tîrnava-mare și Tîrnava-mică, un căne turbat în decurs de două zile a mușcat 34 de omeni și mai multe animale de casă. 21 de inși dintre persoanele mușcate se află deja sub cură la institutul Pasteur din Budapesta. Se anunță și din alte părți astfel de nenorociri.

Nr. 448/895.

[6] 1—3

Publicațiune oficială.

Paraschiva Moisesec din Pricaz, prin sentința Ven. cons. archidiececan din 15 Sept. 1895 Nr. 6468 B. este pentru totdeauna despărțită de cătră soțul ei Ioan Licesc din Orăștie, ceea-ce în sensul § 124 al regulamentului de procedură în cauze matrimoniale, se aduce la cunoștință publică.

Orăștie, la 18 Septembrie 1895.

Forul matrimonial de I-a instanță al Orăștiei
N. Ivan, protop., adm. prot.

Nr. 1075—895

[5] 2—3

CONCURS.

Pentru îndeplinirea postului de paroch în parochia de a III-a clasă din Gușterița în sensul rezoluțiunii Preavenerabilului Consistoriu archidiececan dto 28 Novembre 1895 Nr. 8069, se escrie prin acesta concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare

în fôia destinată pentru atari publicațiuni „Telegraful Român“.

Emolumentele pe lângă locuința parochială corăspundătoare cu cele trebuincioase la purtarea economiei de câmp, a porțiunii canonice de 21 jugere arătoriu și fenați, calculate la olaltă dau un venit anual de 403 fl.

Doritorii de a reflecta la acest post vor avea de a-și așterne suplicile de concurs înmuște conform normelor în vigore până la

terminul indicat, la subsemnatul oficiu protopresbiterial, având a se presenta în persoană în comună înainte de expirarea concursului spre a-și documenta desteritatea în cele rituale și cualificațiunea în practica acelor unde vor primi și informațiuni mai detaiate.

In conțelegere cu comitetul parochial.

Oficiul protopresbiterial al Sibiului:

Ioan Papin,
protopresb.**De stat aprobată****II. LOTTERIE DE CLASSĂ UNGARĂ**

din incidentul espoziției millenare în Budapesta

120.000 de losuri cu **45.007** câștiguri împărțite în trei clase și un premiu.**Datul tragerii:**

pentru classa I.:
dela 5 până în 8 Februarie 1896.

pentru classa II.:
dela 11 până în 14 Martie 1896.

pentru classa III.:
dela 12 până în 28 Maiu 1896.

Prețurile losurilor (valabile pentru o classă):

1 întreg	1 jumătate	1 a deca parte	1 a doua deca parte
20.—	10.—	2.—	1 fl.

Prețurile losurilor complete (valabile pentru toate trei clasele):

1 întreg	1 jumătate	1 a deca parte	1 a doua deca parte
60.—	30.—	6.—	3 fl.

Câștigurile să plătesc întregi, libere de dare și tacse, și fără nici o reținere; tragerile stau sub supraveghierea autorităților statului și se fac în prezența unui notar public regesc. Publicând planul sortării, facem cunoscut, că losurile de ași înainte se pot căpeta pe lângă prețurile originale de mai sus dela colectorii făcuți cunoscuți prin placate.

Budapesta, 24 Decembre 1895.

Direcțiunea lotteriei de classă ungare.

**Cel puțin
tot al treilea los
câștigă.**

ȘANSE DE CÂȘTIG

ca și cari încă n'au mai fost nici odată
oferă

**Cel puțin
tot al treilea los
câștigă.**

II. LOTTERIE DE CLASSĂ UNGARĂ

aprobată de stat.

450.007 câștiguri în bani, împărțite în 3 clase în sumă totală de **9,200.000** corone.

Cel mai mare câștig în cazul cel **UN MILION** corone.
mai favorabil

Tragerea clasei I:
Dela 5 până în 8 Februarie 1896.

Tragerea clasei II:
Dela 11 până în 14 Martie 1896.

Tragerea clasei III:
dela 12 până în 28 Maiu 1896.

Planul de câștig:

Câștiguri	Corone	Corone
1 á	80.000=	80.000
1 "	60.000=	60.000
1 "	40.000=	40.000
1 "	30.000=	30.000
1 "	20.000=	20.000
1 "	15.000=	15.000
1 "	10.000=	10.000
2 "	8000=	16.000
8 "	4000=	32.000
10 "	2008=	20.000
13 "	1000=	13.000
100 "	400=	40.000
860 "	200=	172.000
9000 "	80=	720.000
10.090	Câștiguri la olaltă	1,268.000

Planul de câștig:

Câștiguri	Corone	Corone
1 á	100.009=	100.000
1 "	60.000=	60.000
1 "	40.000=	40.000
1 "	30.000=	30.000
1 "	20.000=	20.000
1 "	15.000=	15.000
1 "	10.000=	10.000
2 "	8000=	16.000
8 "	4000=	32.000
10 "	2000=	20.000
13 "	1000=	13.000
100 "	400=	40.000
860 "	200=	172.000
9000 "	120=	1.080.000
10.000 "	Câștiguri la olaltă	1,648.000

Planul de câștig:

Câștiguri	Corone	Corone
1 premiu	600.000=	600.000
1 á	400.000=	400.000
1 "	300.000=	300.000
1 "	200.000=	200.000
1 "	100.000=	100.000
2 "	40.000=	80.000
2 "	20.000=	40.000
5 "	10.000=	50.000
10 "	8000=	80.000
34 "	6000=	204.000
100 "	2000=	200.000
200 "	1000=	200.000
2650 "	200=	530.000
22.000 "	150=	3.300.000
25.007 "	Câștiguri și 1 premiu	6,284.000

Prețurile losurilor (valabile pentru o classă):

1/1	1/2	1/10	1/20
20.—	10.—	2.—	1.— floreni

Losuri complete (valabile pentru toate trei clasele):

1/1	1/2	1/10	1/20
60.—	30.—	6.—	3.— floreni

[227] 5—5

Recomandă și trâmite pe lângă înaintarea mai întâi a prețului sau pe lângă rambursă postală

Budapesta,
Servitenplatz Nr. 3.

Carl Heintze,

Budapesta,
Servitenplatz Nr. 3.

Adresa telegrafică:
**Lottoheintze,
Budapesta.**

Pentru siguranță se recomandă, a cere trâmitemea losurilor în scrisori **recomandate** și are să se trimită pe lângă prețurile originale de mai sus ale losurilor pentru portul scrisorilor recomandate și pentru listele de tragere la losurile de classă 25 cr., pentru porto și cele 3 liste de tragere la comandarea losurilor complete 50 cr.

La I lotterie de classă ungără am împărțit eu la mușterii mei următoarele câștiguri principale: Câștigul principal de 400.000, 200.000, 100.000, 30.000, 50.000 de corone etc. etc.

Adresa telegrafică:
**Lottoheintze,
Budapesta.**